

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nih velik popust.

Št. 60.

Maribor, dne 29. maja 1912.

Letnik IV.

Nemško delo.

Na binkošno nedeljo je zboroval v Welsu na Zgornjem Avstrijskem letni občni zbor nemškega Schulvereina. Na zborovanje tega najstarejšega in nam najbolj nevarnega nemškega bojnega društva, ki nam je zastupilo že toliko nežne dece, so prihitela številna druga ponemčevalna društva od Südmarke do Witi.

Dohodkov je imel Schulverein v preteklem letu 1.176.562 K, za 56.000 K več kot leta 1910. Za Roseggerjevo ustanovo se je nabralo že 1458 kamnov po 2000 K, tako da primanjkuje že samo še 42 kamnov k tretjemu milijonu. Je to ogromna svota in če človek premotri mizerijo naše narodne obrambe, potem ga postane kar strah. Ali bomo zmogli? Ali nas ne bodo pomandrali? Ali si ne bodo z Judeževimi zlatniki pretlakali svojega prodirajočega pota preko naših dežel? To so nestrpna in skoroda obupna vprašanja, ki nam silijo na ustne, če premotrivamo te številke, ki jih podaja Schulverein z bahato presernostjo javnosti.

V podporo pri zgradbah šolskih poslopij, za vzdrževanje že obstoječih šol, za pokojnine, za knjižnice se je izdalo 1.020.180 K, za zgradbo novih šol pa čez pol milijona kron.

V letu 1911 je Schulverein v nič manj kakor 550 obmejnih krajih dejanski posegel vmes v okrepitev nemškega (?) posestnega stanja. Koncem 1. 1911 je Schulverein samostojno vzdrževal 48 šol z 99 razredi in 97 otroških vrteev z 113 oddelki. Razumtega je podpiral nad 120 šol in 108 otroških vrteev. Število šolskih poslopij, ki so last Schulvereina, je 108. Tozadevno poročilo nadaljuje in mi slovenski Stajerci si ne moremo tega nikoli dovolj počrtati: „Posebno razveseljiv je razvoj mnogih novih šol v Slezi in na Stajerskem, kjer je bilo potrebno na šestih šolah povišati število razredov. Na Spodnjem Stajerskem je zlasti Pikel najočividnejši vzgled za potrebo obrambnega dela. Na to šolo je bil takoj v pričetku tak naval, da je bila otvorjena kot dvorazrednica in da stoji že zopet pred razširjenjem.“ Ta odstavek gotovo ne bo nobenega zavednega, narodno čutečega Slovenca razveselil. Kakor mrzel tuš mora vplivati na nas vse in mora naše narodno-obrambno delo podvojiti, potrojiti, magari pčdesetoriti. Suho-

parno in brez vsakih olepšav nam pove tukaj schulvereinovo poročilo, da je njegovo delo na Stajerskem najplodonosnejše. Sicer ni, da bi se radi tega vda-
jali pesimizmu, ampak vsekakor se mora naša od-
porna sila pojekleniti in vse naše stremljenje mora iti
za tem, da v prihodnjem poročilu Stajersko ne bo
več zavzemalo takega mesta, kakor ga ima v seda-
njem.

Iz tajnikovega poročila posnemamo: V 1. 1911 je bilo ustanovljenih 320 novih krajevnih podružnic, tako da znaša število vseh delujočih podružnic sedaj 2350. Ogromno število. Če ga človek prebere, se ne hote spomni naših razmer in v svojo sramoto si mora priznati, da je naša energija v narodno-obramb-
nem delu veliko mlačnejša, kot pri Nemcih. Nekaka
komodnost, neka kaznjiva lahkomišelnost nas spremlja pri našem delu. Napravimo sicer prvi naskok, navdušimo se, da smo polni velikega pričakovanja, a le prekmalu se ohladimo. Prvemu vskipenju sledi le prehitro vsakdanja dolgočasna brezbržnost in po-
sledica: uspehov, ki smo si jih hoteli priboriti, ni, naš položaj je tak, kakor prej ali pa še za nuanco slabši. To se mora temeljito in korenito spremeniti!

Sicer res, da razteza Schulverein svoje delo-
vanje preko vseh avstrijskih dežel, da je tedaj njeg-
ov delokrog veliko obsejnejši, kot recimo naše „Sl.
Straže“, vendar so vspehi Schulvereina tudi relati-
vno večji in lepši kot našega obrambnega društva. Gotovo. „Slovenska Straža“ je malo dete, ki se mo-
ra še boriti s svojimi otroškimi boleznimi, vendar ne
smemo tudi pozabiti, da ima „Slovenska Straža“ za
nas vzvišen, pravno visok pomen, da hoče obvaro-
vati naš narodni obstoj, med tem ko ima Schulver-
ein popolnoma protinravni in nemoralni cilj: odvzeti
manjšemu narodu njegovo samostojnost in samobit-
nost, vsužniti slabejšega zato, ker je slabjši. Ta
razlika namenov mora povzročiti, da je tudi požrt-
vovalnost raznolika, mora iz nas vseh napraviti na-
rodno-obrambne junake, polne svetega navdušenja za
sveto stvar.

Delo Schulvereinovo naj bo nam vsem vzgled
za delo za našo obrambo. Na krov, junaki! Zmagati
moramo!

**Somišljeniki — zahtevajte v gostil-
nah in trgovinah list „Straža“.**

Ivan je šel na eno stran, vrnil se na drugo, začel ugrabiti po soncu, na kateri strani mora biti mesto. Kar zapazi, da stoji sredi gozdička hišica, na pragu pa sedi starec — puščavnik. Gre k njemu in ga vpraša, na kateri strani je mesto. Puščavnik ga gleda prijazno

II.

Ko je poizvedel za cesto, se je hotel že vrniti, pa je le še pomislil: vprašam še starčka o zvonu. Ne ve li ta sveti človek, kaj pomeni neki ta zvon, ki mi prihaja na uho izza daljnih gozdov in zakaj ga slišim samo jaz, drugi se mi pa smeji, kadar jim pravim o njem.

Pomislil je in vprašal.

A starček se je zamislil, klonil na prsi staro, modro glavo in dolgo molčali. Potem se je zjasnilo njegovo obličje. Pogledal je Ivana ter ga blagoslovil.

„Je tak zvon“, je rekel, „pa ne sliši ga vsak. Blagor tebi, mladenič, da ga ti slišiš! Poišči pravo pot do njega; ne zgubi se s ceste in prideš do sreče in velike radosti!“

Zahvalil se mu je Ivan in šel svojo pot. Med potjo je vedno mislil o besedah puščavnika; veselo mu je bilo pri srcu. Sklenil je iti takoj tja, od koder je prihajal do njega kličeči glas.

Začel se je približevati večer; utrujeni Ivan vidi, da je čas, odpočiti se. Izbral si je prostor na bregu potoka, sedel ter gledal okrog; a povsod sama pustinja. Ni videti ne bivališča, ne pašnika, ne črede. Le gozdički, ravnine, jarki, rečice.

A pred potom, kakor bi strašil z žuganjem, ogromen stoleten gozd.

Začelo je temneti, prikazovale so se na nebu zvezde. V gozdičkih so umolknille ptice. Zadremala je zemlja, dremota je omračila misel. Vlegel se je Ivan ter hotel zaspati; kar sliši znova, da doni daleč za temnimi gozdovi kličeči tajni zvon. In vabi in vleče k sebi . . .

Shodi.

Vurberg.

V nedeljo po sv. maši smo imeli lepo zborova-
nje. Poročal je gospod državni poslanec M. Bren-
čič. Najprej se je volilec prav pristržno zahvalil
za ob lanskih volitvah mu izkazano zaupanje. Potem
pa je poročal o važnejših predlogih, ki so se obrav-
navali v korist kmetov, bodisi v državnem zboru,
bodisi v posameznih oddelkih.

Zbrani volilci so delovanje gospoda poslanca
glasno odobraval, ter so mu izrekli soglasno zaupa-
nje. Sprejeta je bila za tem enoglasno naslednja re-
solucija:

„Volilci, zbrani na shodu Slovenske kmečke
zveze na Vurbergu, izrekajo neomejeno zaupanje go-
spodu poslancu Brenčiču, kakor tudi njegovim tova-
rišem državnim in deželnim poslancem ter jih pozi-
vajo, da naj vstrajajo do končne zmage.“

Zborovanje je vodil gospod župnik, ki se je
konečno gospodu poslancu prav toplo zahvalil za nje-
gov trud ter ga v imenu volilcev zagotavljal najdal-
njega zaupanja.

Središče.

Veseliča, ki jo je priredila na binkošni pone-
deljek Dekliška zveza, je prav dobro izpadla. Pred-
sednica Dekliške zveze, Marija Lončarič, pozdravi
številne goste in jih opozarja na važnost in pomen
igre, ki se bo predstavljala. Burno pozdravljen na-
stopi nato častiti gospod zlatomašnik profesor Sin-
ko, ki je zelo lepo govoril o namenu in pomenu De-
kliških zvez, ki se posebno kaže v tem, da se dekle-
ta priučijo pravno-lepega, značajnega in krščanske-
ga življenja. Besede vnetega mladinskega, ki nav-
zlic visoki starosti (častiti gospod profesor bo obha-
ljal letos 60letnico svojega mašništva), še vedno gor-
ko čuti v mladino in umeje njene težnje, so našle
pristrčen in glasen odmev.

Nato deklamira Marija Horvat prolog k igri:
„Junaška deklica“, ki ga je zložila domačinka. Igra,
ki se je zatem vprizorila, je dosegla velik uspeh.
Dekleta so se vžele v svoje vloge in res krasno ig-
rala. Gledalci so bili zelo ginjeni in so z živahnim
rokoploskom zahvaljevali vrlim igralkam. Prireditel
je zaključila živa slika „Večna luč“, ki je tudi zelo
ugajala.

III.

Ivan je zaspal ter šel v jutro zopet dalje. Mi-
nil je že dan, ko je prišel Ivan v velik gozd. Groz-
no mu je bilo pri srcu. Gozd ogromen, brezkončen
in nikjer ni vid ti trohe svetlobe in zavetja.

Ustavil se je, sedel k počitku ter se začel ozi-
rati in poslušati. Tiha, zvezdnata noč se je spustila
na zemljo. Zopet je objel zaspanec okolico; umolk-
nile so ptice v gozdu, veter je utihnil.

Zaspal je tudi veliki gozd in kakor bi zasan-
jal. Tihi, jednozvočni šum je poltel po vejah, a ti-
šine ni motil. Zdelo se je, kakor bi noč šepetala zem-
lji, kakor bi ji pripovedovala nekaj tajnega.

A skozi spanje in nočni molk je zopet priletel
do utrujenih potnikovih ušes s stadkim pozivom ta-
jinstveni, daljni, vabeči glas zvona . . .

Ivan se je zbudil ravno v jutro, ko se je soln-
ce prikazalo izza rumene zarje ter se postavil na
noge. Gozd je bil še pred njim velik, poln zla oznan-
jujočega mraka in sumljiv.

Ivana se je lotil pomislek; srce mu je stiskal
strah. Spustiti se dalje? Ali se vrniti nazaj k na-
vadnemu življenju, čeravno je dolgočasno in žalost-
no? A dolgo ni sklepal. Spomnil se je besed puščav-
nikovih, da ga čaka sreča in pogumno je stopil na-
prej v velik gozd.

In od tega trenutka so se začele za Ivana te-
žke skušnje. Dan je minil za dnevom, a še vedno ni
bilo videti konca gozda, polnega groze in nevarnosti.
Hladil ga je veter, močil dež; veje so mu trgale te-
lo, po noči pa so ga strašili glasovi divjih zverin.
Obupoval je včasih in mislil, da je zgubil pot. A ka-
kor hitro se je spustila noč na zemljo, ko so zago-
rele na nebu zvezde ter je zaspal vsa narava, je
Ivan zopet slišal, kako se je v dalji razlegal zvon,
kako ga je zval in mu ponujal srečo.

Tedaj je zadobilo srce zopet pogum in pozabil
je na težave svojega pota . . .

(Konec prih.)

PODLISTEK.

Zvon.

Bajka. Spisal P. P. Buligin. Prevél iz ruščine
Srečko.

I.

Zivel je v nekem mestu deček sirota po imenu
Ivan. Našel je zavetje v družini, kjer so ga imeli
mesto sluga pri jedi in oblačenju. Bil je tih, ne-
razvajan deček in šlo bi mu popolnoma dobro, ko bi
ne bilo gospodarjevega sina, ki je bil njemu enakih
let. Ta gospodarjev sin ni imel rad šrote in hoteč
ga jeziti, ga je tožil pri svojih roditeljih, ki so mu
verjeli in kaznovali Ivana. In Ivan je pogosto šel na
polje za mestom, sedel kje na kak kamen in grenko
jokal radi svoje nesreče. Po večerih pa je pogosto
slišal, kakor bi začel nekje zelo daleč doneti zvon
njemu v tolažbo. Tedaj je Ivan nehal plakati in je
pridržujoč dihanje poslušal, kako so se razlegali in
zopet umirali v večernem zraku enakomerni in za-
tegnjeni udarci daljnega kličečega zvona.

Leta so šla za leti. Minulo je nekoliko let in
Ivan je vzrasel iz dečka v mladeniča. Kakor preje
je bil tih, zamišljen; kakor preje se je trudil ugajati
ljudem, ki so mu dali zavetje. A gospodarjev sin ga
je še nadalje preganjal in Ivan je sklenil, da mora
iz te hiše in si poiskati prostora, kjer bi se mu bolj-
še godilo.

In glej! Ko mu je bilo nekoč posebno težko
pri srcu, je zopet odšel za mesto na polje ter je za-
šel v grenkih svojih mislih tako daleč, da je zgubil
pot. Ogledal se je okrog in videl pusto polje z mali-
mi gozdički, a ne žive duše, ne ljudskih bivališč;
samo pod nebom se vozijo jastrebi, zveni pesem škr-
fanceva in poredkoma priskače po stepi zajec. In
zopet mir in tišina.

Igra „Junaška deklica“ se na splošno željo ponašlja v nedeljo dne 2. junija po večernicah na vrtu g. J. Lončariča. Nihče naj ne zamudi in naj pride gotovo!

Dobrna.

Lep dan je bil na binkoštni pondeljek na slovenski Dobrni. Orli in mladeniči iz soseske so prihiteli k nam v obilnem številu. Nebo se je pripravljalo na dež, vendar so se proti poldnevni oblački razkrojili na vse strani.

Orli iz Celja, Teharji in Št. Jurija so se pripeljali v jutru na okinčanih vozovih. Zbrali smo se pri gospodu Korenu, odkoder smo potem skupno z zastavo in godbo na čelu odkorakali v vas. Zastave so nas pozdravljale, plapolale so raz hiš, pa tudi raz visokega mlaja na slavnostnem prostoru.

Po obhodu po vasi smo se podali v cerkev, koder je imel vlč. gospod župnik Kukovič na podlagi gesla: Mladeniči, bodite možati! krasen govor. Priporočal je mladini, naj goji globoko vero v srcu in ljubezen do doma. Proč s strahom pred ljudmi. Nato je sledila slovesna sv. maša, katero je daroval ob asistenci domačega in vojniškega gospoda župnika č. g. kaplan Barbič.

Po cerkvenem opravilu smo odkorakali na telovadišče, kjer so se vršile telovadne vaje. Skupni obed so imeli mladeniči v hotelu „Union“.

Po slovesnih večernicah se je pričela slavnost na obširnem vrtu pred šolo. Slavnost je otvoril pevski zbor z lepo pesmijo, nato pa je podpredsednik bralnega društva prisrčno pozdravil došle goste, posebno Orle.

Č. gospod Barbič je poročal o delovanju bralnega društva. Iz poročila smo posneli, da je bralno društvo na Dobrni, kar se delovanja tiče, eno prvih na Slovenskem.

Besedo je dobil nato zastopnik S. K. S. Z. g. Franc Žebot iz Maribora, ki je v svojem govoru povdarjal, da hoče naša izobraževalna in mladinska organizacija napraviti mladino in domovino našo srečno.

Po govoru se je začela javna telovadba Orlov pod vodstvom načelnika celjskega okrožja brata Piška. Telovadbi vrlih Orlov je sledila splošna pohvala. Celo tuji topličarji so se čudili, da zamorejo kmečki in delavski fantje tako vrolo lepo nastopati.

Po javni telovadbi smo se podali v prijazno hišo gospoda Korena, kjer se je vršila prijetna zabava ob zvokih vrle narodne godbe iz Novecerkve in ob petju domačega pevskega zbora.

Res krasen dan so nam priredili vrli Orli! — Hvala jim!

Ložno pri Sv. Florijanu pod Bočem.

Na binkoštni pondeljek smo imeli pri nas cerkveni shod. Romarska cerkev Matere božje je bila napolnena polna. Pridigal je gospod dr. Hohnjec iz Maribora o pomenu vere in verskega življenja za vsakogar, posebno pa za mladino.

Po cerkvenem opravilu se je vršilo pred cerkvijo zborovanje. Udeležba je bila ogromna, posebno častno je bila zastopana mladina. S posebnim veseljem beležimo dejstvo, da se je začela gibati tudi mladina iz sosednih župnij na Hrvaškem. Zanimati se je začela za izobraževalno delo, kar je res velika potreba posebno v svetlu žalostnih socialnih razmer, ki vladajo na Hrvaškem. Pogubno je za brate Hrvate zlasti to, da ljudi, ki delajo po svetu in se potem vračajo domov, grozno zastruplja socialna demokracija.

Na zborovanju je govoril naš neutrudljivi prof. dr. Hohnjec. Govor našega mladinskega organizatorja je bil velezanimiv in je napravil na vse poslušalce mogočen vtis.

Spodnještajerski slovenski obrtni shod.

Na binkoštni pondeljek so se zbrali v Celju v nepričakovano lepem številu slovenski obrtniki in rokodelci iz celega Spodnjega Štajerja. Shod je bil veličasten in odločen protest proti nemškemu obrtnemu shodu, ki se je vršil v nedeljo tudi v Celju. Govoril se, da so nemški obrtniki udeležencem preskrbeli prosto vožnjo in obed, vendar je bila udeležba jako pičila, če izvzamemo razne celjske nemške pisarje in mestne postopake, ki so morali delati štafazo. Trezni nemški obrtniki se niso udeležili shoda, ker so uvideli, da se vodstvu nemškega obrtništva gre le za nacionalne namene, katere jim je začel narekovati nemški Volksrat.

Vabilu na slovenski obrtni shod se je pa odzvalo gotovo do 250 obrtnikov v prepričanju, da morajo braniti stanovske težnje in se zoperstavljati nakanam nemško-nacionalnih renegatov, ki so med drugim sklepali v zadnjih 14 dneh, da bodo začeli sprejemati le tuje nemške vajence v svojo službo. Te sklepe nestrpnih renegatov je skupščina tudi primerno ožigosala in bodo obrtniki, kakor tudi slovenska javnost nasproti tem nemškim obrtnikom morali zavzeti primerno in odločno stališče.

Poročila na zborovanju so bila vsestransko zanimiva in obširna, tako da je zborovanje trajalo od 11. ure do 13. ure popoldne.

Gospod Rebek iz Celja je prav prisrčno pozdravil vse navzoče, zlasti državne in deželne poslance dr. Benkoviča, dr. Verstovška, Novaka in dr. Kukoveca in zastopnika hrvaškega obrtništva.

Nato je pozival na skupno delo obrtništva, ki naj bo vedno nad strankami.

Gospod Franchetti iz Ljubljane poroča o obrtni organizaciji in priporoča ustanovitev strokovnih združenj.

Gospod Pintarič iz Trbovlj poroča o celovitem obrtnem shodu in stavi resolucijo, v kateri se izraža protest zoper odklonitev ustanovitve zveze slovenskih obrtnih združenj.

Gospod Rebek poroča o posredovanju služb za vaje in pomočnike.

O tem predmetu govorijo poslanec dr. Verstovšek, ki opozarja na sklepe „Lehrherrenbunda“, Franchetti, Volk in Zadravec.

Poslanec dr. Benkovič poroča o trgovski in obrtni zbornici za Spodnje-Štajersko in stavi primerne predloge.

O tej zadevi govorita še dr. Kukovec in Zadravec.

Dobro poročilo je podal o škodljivcih obrtništva gospod Čretnik.

Dr. Božič je govoril o obrtništvu in kartelih.

O obrtnem šolstvu je poročal poslanec dr. K. Verstovšek.

Gospod Čretnik iz Št. Jurija je interpeliral poslanca dr. Verstovška glede raznih predlogov, ki baje škodujejo obrtništvu.

Poslanec dr. Verstovšek je dal pojasnila, ki so se vzela brez ugovora na znanje.

Poslanec dr. Benkovič je zavrnil tudi razne neresnice, ki so se trosile po liberalnih listih.

Z zadovoljstvom in z navdušenjem je členil predsednik lepo uspeli shod z željo, da se izvedejo vsi nasveti in predlogi. Predloge objavimo drugič.

V spomin prvega velikega slovenskega obrtnega shoda na Spodnjem Štajerskem se je dala večina udeležencev fotografirati.

Mi prav iz srea pozdravljamo ta začetek slovenskega obrtnega gibanja na Spodnjem Štajerskem, ker vidimo v njem važno narodno delo. Želimo le, da se ne zanese v obrtništvo od nepoklicanih krogov neumno liberalno strankarstvo, ki je imelo povsod slabe posledice, ker bi to brez dvojbe oslabilo moč našega obrtništva. Vemo pa tudi, da bo našlo naše slovensko obrtništvo pri poslancih Slovenske kmečke zveze vedno dovolj podpore in opore, ker se zlasti pri nas dajo vse preporne točke, ki bi morda nastale med težnjami našega slovenskega obrtništva in slovenskega kmečkega stanu, lahko premestiti. Naše geslo je in ostane: okrepitev in napredek vseh stanov slovenskega naroda!

XXIII. Mednarodni evharistični kongres.

Dunajsko katoliško dijaštvo vseh narodnosti razpošilja sledeči klic:

Sobojevniki!

Evharistično leto se je za nas pričelo, čas velikega kongresa se približuje. Povsod se vzbujajo veličastno zanimanje. Avstrijski narodi se pripravljajo za to veliko slavnost krščanske vere. Dijaštvo Avstrije, dijaštvo celega sveta!

Obrachamo se na vas v imenu dunajskih visokošolcev. Dijaki so bili, ki so dne 12. septembra l. 1683 s svojo hrabrostjo na dunajskih okopih pomagali odbiti zakletega sovražnika in rešiti zapadno kulturo pogina. Dijakov ne sme manjkati dne 12. septembra 1912, ko se bo na zgodovinskih tleh, slavnih zaradi zmage nad tedanjim sovražnikom, praznovalo zopetno prebujenje krščanskega duha.

Z ozirom na to je v programu kongresa pripravljeno seikijsko zborovanje visokošolcev za razgovor o dijaško-verskih problemih; nadaljna posvetovanja se lahko priklopijo. Mednarodnost cerkve mora najti svoj izraz in svoj vzor v vzajemni stiku in pomenkovanju akademičnega dijaštva raznih dežel in narodov.

Za ureditev vseh dijaških zadev pred kongresom in na njem se je ustanovil komite, obstojajoč iz zastopnikov katoliških dijaških organizacij na Dunaju. Ta ima nalogo določiti zgoraj omenjene prireditve v njihovih podrobnostih, iti zunanji tovarišem že sedaj na roko z nasveti in jim pozneje oskrbeti bivanje v cesarskem mestu, bogatem zakladu umetnosti in kulture, spomina vredno in prijetno. Komite si bo prizadeval, da bo po možnosti olajšal revnejšim tovarišem udeležbo. Prosi se, naj se vsa vprašanja radi kongresa naslavljaajo na dijaški komite (Osrednja pisarna za evharistični kongres, Dunaj, I., Stephansplatz 5), ki bo rad štajal vsa zaželjena pojasnila in bo gostom v vsakem oziru na razpolago. Vprašanja se pošiljajo komiteju lahko v vseh jezikih monarhije, v vseh svetovnih jezikih ali tudi v esperantu.

Katoliške visokošolske organizacije! Na vas, poklicane zastopnike velikega dela dijaštva, apeliramo, da skrbite za vas vredno in pomenu svetovnega kongresa primerno zastopstvo, da v vašem krogu povdarjate pomen te velike slavnosti in omogočite udeležbo kolikor mogoče številnim tovarišem.

Sobojevniki katoliškega svetovnega naziranja! Od vas zahtevamo, da tukaj svoje versko prepričanje v dejanju pokažete in veliki stvari na ljubo prevzamete naše težave, ki so v zvezi z udeležbo kongresa. Spominjajte se svojih visokih idealov! Vas pričakuje katoliško ljudstvo v prvi vrsti med trumami onih, ki bodo s svojim dohodom pripomogli do

vspeha velikanskemu podjetju. Katoliško dijaštvo celega sveta naj bo dne 12. septembra 1912 s svojim vzgledom voditelj in vzor katoliški Avstriji.

Vse dunajske kat. dij. organizacije.

Krvavi izgredi v Budimpešti.

V prestolnico Ogrske se je zopet vrnil mir. Razen razbitih šip in razdejanih kandelabrov ne priča ničesar več o prizorih, ki so se odigrali pred par dnevi in nas živo spominjajo na revolucijo iz leta 1848. Po budimpeštanskih ulicah zopet patrulira policija, le državna zbornica, telefonska centrala in plinarna so še zastražene po vojaštvu. Žrtve četrtkovih izgrednikov so bile v soboto ob velikanski udeležbi delavstva pokopane. Pogreba se je udeležilo tudi mnogo meščanstva. Zastopanih je bilo tudi več državnih poslancev. Ob odprtem grobu je govoril Desider Bokany, ki je slavil padle tri kot mučenike svobode; rekel je, da bo iz zemlje, napojene s krvjo padlih boriteljev, obhajala svoboda svoje slavlje.

Včeraj je pa bil slovesno pokopan policist Jožef Ritter, ki je padel kot žrtva svojega poklica.

V bolnišnici sv. Roka ste včeraj umrli zopet 2 osebi vsled zadobljenih poškodb.

Število umrlih žrtev povodom izgredov znaša sedaj 8 oseb.

Politični pregled.

Ogrsko.

Iz Zente poročajo z dne 25. t. m.: Pri včerajšnjih nadomestnih volitvah v državni zbor, ki so trajale celo noč do 6. ure zjutraj, je zmagal Justhovec Ferenbach s 1071 glasovi, med tem, ko je dobil vladni kandidat finančni minister Telesky samo 975 glasov. Poraz člana kabineta je tem občutnejši, ker je bil ta okraj doslej zastopan po vladnem poslancu.

Raznoterosti.

Iz učiteljske službe. Na petrazrednici pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah je oddati stalno mesto učiteljice. Prošnje do dne 20. junija.

Iz poštne službe. Gospa Karolina Majcenovič, rojena Petek, v Ljubnem v Savinjski dolini je imenovana na mesto poštne ekspedientinje pri pošttem uradi pri Ksaverju v Savinjski dolini. — Absolvirani srednješolec Pavel Krulj v Trbovljah je imenovan poštним praktikantom. — Poštarica v Podčetrtku Julija Schön je umaknila prošnjo za premeščenje v Halbenrain. — Poštni aspirant M. Postrak je imenovan za poštnege oficijanta v Krško.

Radič Stefan obsojen. Pri solišču v Osjeku je bil obsojen poštanec Stefan Radič zaradi hudodelstva javnega nasilstva na tri mesece težke ječe. Hrvatska justica!

Razprodaja na gospodinjski šoli na Teharjih bo v sredo in v četrtek od 8. ure do 11. ure dopoldne in od 2. ure do 5. ure popoldne, to je dne 29. in dne 30. maja. Prodaja se prostovoljno ves gospodarski inventar, kar se ni prodano in en del hišnega inventarja. Tuji razna poslopja in zemljišča so na prodaj.

Smrtna kosa. Za letošnje binkošne praznike si je pripravila smrt bogato žetev. V nedeljo in v pondeljek smo položili v hladno zemljo kar troje poznatih in vrlih starost štajerskih Slovencev. O „očetu Bežaku“ iz Št. Lovrenca nad Mariborom, ki smo ga izročili materi zemlji na binkoštno nedeljo, pišemo na drugem mestu. Na binkoštni pondeljek se je pa zagnila zemlja nad dvema znanima možema na slovenskem pokopališču v celjski okolici. Umrla sta in sta bila na binkoštni pondeljek pokopana gospod Matevž Glinšek, bivši župan, in odvetnik gospod dr. Alojzij Brenčič. Rajni gospod Glinšek je bil mož v pravem pomenu besede. Bil je vedno očičen narodnjak in se tudi ni nikdar sramoval vere svojih očetov, temveč jo je ljubil in vdeještoval v vsem svojem življenju in delovanju. Ko je prišlo do ločitev duhov tudi na Spodnjem Štajerskem, je možato stopil v tabo S. K. Z., kateri je postal zvest do groba. Radi svojega mirnega in prikupnega značaja je bil ranjki ki povsod, tudi pri nasprotnikih spoštovan in priljubljen. To je pokazal tudi njegov pogreb, katerega se je udeležilo ogromno ljudstva. Kondukt je vodil mil. opat Fr. Ogradi, ki je tudi spregovoril ob odprtem grobu blagemu pokojniku poslovljne besede. In slavil je zlasti ranjkega zvestobo in ljubezen do domovine, cerkve in družine. Marsikatero oko se je ob slovesu porosilo in mnogoteri je vzdihnil: Škoda za moža, ki je šel od nas! Če bi imela celjska okoliška občina mnogo takih mož, bi se nam ne bilo treba bati za njeno bodočnost. Ranjki Glinšek je bil star 60 let in je županoval v okolici 22 let. Bodi odličnemu možu zemljica lahka, ohranimo mu blag spomin! — Dr. Alojzij Brenčič je umrl pri svojem vinogradu v Šmarju pri Jelšah, odkoder so ga prepeljali na celjsko pokopališče. Ranjki je bil mož stare slovenske korenine, ki se ni mogel sprijazniti z novjšim političnim razvojem, toda blagega srca. Vmešaval se ni nikoli posebno, zlasti pa ne v zadnjem času v politiko in je bil radi svojega mirnega značaja povsod čislán. Bil je stric našega državnega poslanca gospoda Brenčiča. N. v m. p.! — Vsem žalujočim preostalim vseh treh slovenskih korenjakov naše najiskrenejše sožalje!

9. junija kam? Vsi Slovenci iz Maribora in Dravske doline pohitimo na veliko ljudsko veselico, katero priredite podružnici „Slovenske Straže“ v Mariboru in v St. Lovrencu nad Mariborom v gostilni Brezonelli na Cinižatu (20 minut od železniške postaje Fal). Vspored: 1. Pozdrav. 2. Gledališka predstava. 3. Ljudska zabava: godba, petje, šaljivo streljanje, šaljiva pošta, različni šotori, konfeti itd. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 60 vinarjev. (Preplačila se hvaležno sprejemajo.) Čisti dobiček je namenjen za društveni dom na Remšniku. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. K prav obilni udeležbi vabita podružnici. Vlaki odhajajo: iz Maribora na Fal ob 1.40, 2.50 in 3.10 popoldne, in odhajajo iz Fala proti Mariboru ob 8.32 in 10.46 na zvečer.

Kregarjeva zadeva. Po tridnevni razpravi — v četrtek, petek in soboto — je bila v soboto zvečer razprava proti gospodu Kregarju, njegovi soprogi, gospej Štefi in zasebnemu uradniku Erženu pred celjsko poroto končana. Gospod Kregar, njegova gospa in gospa Štefa so bili od porotnikov enoglasno spoznani za nekrive, da bi bili sodelovali pri falzifikaciji volilnega imenika za trgovsko in obrtno komoro, in oproščeni. Tudi Eržen, ki je bil obdolžen tudi goljufije ali vsaj poverbe, je bil oproščen. S tem je končana zadeva, ki je že čez leto dni dvigala zlasti v ljubljanskih političnih krogih mnogo prahu. Liberalci so doživeli s tem izidom strahovit poraz. Uverjeni so bili, da se bo dalo iz cele zadeve skovati ogromen kapital, zato je bila zadeva pri njih vedno na dnevnem redu. Na podlagi Erženovih obdolžitev so upali priti na zeleno vejo, zato so slikali obdolženca v celo S. L. S. kot stranko samih sleparjev, vlomilcev, nepoštenjakov in kar je še enakih psov v liberalnem leksikonu. Pisali so o vplomu v trgovsko-obrtno zbornico, trdili, da so bili volilni imeniki falzificirani, da se je kaznjivo delalo z glasovnicami itd. Celjski porotniki so pa z enoglasno oprostitvijo postavili vse te laži v pravo luč in zdaj stoje liberalci pred nami osmešeni do kosti. Nje to pa nič ne ženi, ker slovenski liberalci že sami čutijo, da so vsakemu pametnemu človeku samo še v smeh in zabavo.

Liberalcem je vsako sredstvo dobro, samo če jim pomaga metati blato na pristaša druge politične struje. To so že nešteto krat dokazali, posebno očitno pa zopet sedaj z obravnavo proti gospodu Kregarju, ki so ga spravili pred porotnike. Kaj vse so mu liberalci v svoji propalosti očitali, kako so se na vse pretege trudili, da bi spravili še druge, njim neljube osebe v afero, kako so hoteli z iz trte izvitimi izmišljotinami ubiti celo S. L. S., kako so klicali na pomoč državnega pravdnika, naj pozapre „klerikalne zločince“ in vse to so delali, ne da bi imeli kaj pozitivnih dokazov, samo na besedo človeka, kakor je soobtoženi prejšnji pomožni uradnik v trgovski in obrtni zbornici Eržen, ki je moral sam priznati toliko lastnih čednih dejanj, da ga po zatrdilu „Slov.“ ni hotel radi njegove umazanosti zagovarjati noben ljubljanski liberalni odvetnik. Za liberalce, za kranjske in za štajerske, pač velja: Povej mi, s kom občuješ, in povem ti, kdo si!

Izzivanja. Nemška nestrpnost presega vse meje in se kaže povsod, kamor človek stopi v svet. Za binkoštno praznike sem bil na Pohorju. Človek bi pričakoval, da je vsaj ta zelena lepota nemškimi izzivačem sakrosaktna, a bi se motil. V Ruški koči sem odprl „Spominsko knjigo“ in v oči so mi skočile razne opombe, kot: „Heil!“ „Heil Bismarck!“ in drugi taki izzivajoči nemški pozdravi. Narodna zagrizenost je gotove nemške kroge že tako prevzela, da postajajo že bedasto smešni. Če človek tam zgoraj na Pohorju vdihava sveži zrak in občuduje krasoto tega zelenega in sočnatega gorovja, potem se nekako otrese vsakdanjosti in pozabi za nekaj ur svoje križe in težave. Ne pa tako „olikani“ Nemci. Ti niso več sprejemljivi za naravne lepote in znajo povsod samo še neotesano izzivati. Res, žalostno, kakšne cvetove poganja „prosvetljena“ nemška kultura.

Kulturonosi hočejo biti, barbari in surovine so navadno v vsakdanjem življenju, to lahko mirnega srca zapišemo o našem spodnještajerskem nemstvu, ki bi bilo brez neznajnosti in uskoštva že davno v deželi, kjer ni muh. Kot nalašč je prišlo, da nam ravno danes prijatelj zgorajšnje notico, v kateri osvetljujemo izzivanja nemških hribolazcev, izpopolnjuje s karakterističnim dopisom, v katerem pravi: Na binkoštno nedeljo ob 11. ure predpoldne do okoli 2. ure pop. je bila v Ruški koči peka nemška družba (fahnovei), nad katero se je vse zgrajalo. Človek gre ven na goro, da se v miru navžije svež zrak in naravnih lepote. Da pa mora pri odpočitku v kaki koči poslušati kričeč dirindaj kake netaktné nemške družbe, ali da mora gledati, kako mu med kosilom skakajoči in plesoči „olikani“ nemški parčki brezobzirno dvigajo prah, kakor na binkoštno nedeljo v Ruški koči, to je preveč, ker je škandal. Ob omenjenem času je bila Ruška koča skoro polna turistov, med katerimi je bilo tudi nekaj mirnih Nemcev. Obsodba omenjene kravalujoče družbe je bila pa splošna.

Nemška plemenitost (!). Listi poročajo suhoparno: „72letni strojarski pomočnik Lovrenc Tišler je bil zaposlen 33 let v usnjarni Badlovi v Mariboru. Pred kratkim pa je bil vsled pomanjkanja dela (kdo bi se ne smejal!) odpuščjen. To si je vzel tako k srcu, da je dne 23. t. m. zapustil zvečer stanova-

nje in tekel k Dravi, v katero je skočil in utonil.“ To kratko poročilo govori cele knjige. Z enim sunkom potegne iz obraza masko „človekoljubnega“ kapitalizma in „kulturnega“ nemštva in v obraz se ti satansko smeji spačena grimasa kapitalizma-izžemalca in nemštva-nasilneža. Potem ko je bil delavec desetletja izkoriščevan od kapitalizma in je porabil zanj svoj edini kapital, svoje moči, ga vrže le-ta brezsrčno na cesto, iz ozadja se pa porogljivo smeji nemška kulturalnost, ki ve toliko slavospevov o nemški „plemenitosti“, o nemškem „viteštvu“ itd. Človeku se zagabi in najrajši pljune.

Modrosti mariborskega deželnega poslanca Negerja o usodi štajerskega deželnega zbora. Ni posebnega zgovoren Wastianov kolega Neger, toda kadar se mu tudi vsipljejo besede počasi in okorno izza ploti zob, niso najmodrejše, primerne samo za mariborsko nemško špiisarstvo. Na shodu hišnih posestnikov in obrtnikov v Mariboru dne 22. t. m. je razkril Neger onim, ki so se hoteli čuditi, da po njegovih informacijah, ki jih je dobil od načelnika nemškonacionalnih poslancev v štajerskem deželnem zboru, Reiterja, tudi v jeseni ne bo prišlo v štajerskem deželnem zboru do nobenega dela. To pa zaradi slovensko-„klerikalnih“ obstrukcionistov, ki hočejo obstrukcijo v sporazumu s kranjskimi „klerikalci“ nadaljevati tako dolgo, dokler se ne udajo nemški obstrukcionisti na Češkem (?). V jeseni bo deželni zbor najbrže razpuščen. To pa položaja ne bo nič spremenilo, ker bodo „klerikalni“ slovenski kmetje poslali v deželni zbor iste hujšakače, kakor sedaj. Slab trošt kaj ne, gospod Neger, posebno ker bi se lendar znalo zgoditi, da bi prišli nemški Mariborčani vsaj nekoliko do razsodnosti in bi poslali v Gradec moža, ki bo nekoliko bolj trezno mislil, ter ne bo vsiljeval volilecem svojih političnih fantazij, kakor g. Neger, ki pri belem dnevu sanja o Čehih. Toda od mariborskih purgarjev pričakovati kaj pametnega, je več kot Sisifovo delo.

Zdravilna moč elektrike. Dandanes je mnogo na živcih oslabilih ljudi, pa le malokateri ve, kam se mu je obrniti. Učenjaki, profesorji, izjavljajo, da je izborna sredstvo zoper oslabiljenje živcev elektrika in sicer enakomiren galvanični tok. Priporoča se, da bi bilo zdravljenje električnim potom znano vsakemu bolnemu. Nudi se sedaj prilika, kajti vsak dobi lahko zastoj in brezplačno 80 strani obsegajočo, ilustrovano knjigo, vsebujočo zdravljenje potom elektrike. Le deset vinarjev za pošto je treba poslati, drugače se pa dobi knjiga brezplačno. Za ženske je drugačna izdaja. Kogar to zanima, naj piše na: „Elektro-Vitalizer zdrav. zavod“, Budimpešta, VI., Theresienring 7, Mezzanin 174.

Štajersko.

Maribor. Na binkoštni ponedeljek jutraj ob 3. uri so našli na dravskem malem mostu (Drausteg) obleko nekega infanterista 47. pešpolka. Ali se je infanterist sčel in potem v Dravo skočil, da bi s tem svoje življenje končal, ali je iz katerega drugega vzroka pustil tam obleko, se še ne ve.

Maribor. Katoliško delavsko društvo ima v nedeljo dne 2. junija t. l. popoldne izlet v prijazno Kamnico.

Razvanje. Na binkoštno soboto popoldne so se konji tovarnarja opeke v Razvanju pri tovarni splasili in zbežali. Hlapec Gašpar Zupančič je hotel pa konje obdržati; pri tem je pa padel in prišel pod voz, kateri mu je strl desno roko.

Lajtersberg. Velika nesreča se je zgodila na binkoštno soboto popoldne na državni cesti v Lajtersbergu blizu opekarne gospoda Dervušeka. Karol Škof, posestnik v Šetarovi v Slovenskih goricah, se je peljal z enim konjem v Maribor. Za njim pridrli neki avtomobil, radi katerega se je konj splasil in zbežal. Škofa je vrglo z voza na cesto in preko nje ga se je peljal avtomobil in ga smrtno nevarno ranil. Rešilni voz, kateri je bil poklican na lice mesta, je Škofa odpeljal v bolnišnico; avtomobil se je pa odpeljal, ne da bi se bil za nesrečo kaj brigal. Avtomobilisti so res že pravi kulturni morilci. Da mora biti v ljudeh, ki se postavljajo kot boljši krog, toliko poživljene surovosti!

Marija v Puščavi. S 1. junijem dobimo pri nas poštno nabiralnico. Upravitelj iste bo tudi oskrboval pošiljatve na recepiše. Zvezo bo imela nabiralnica s pristojnim poštним uradom pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Nabiralnica se bo raztezala na kraje: Marija v Puščavi, Rudečbreg, Kumen, Cinižat in pa Gruto.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Bivši cerkveni ključar in veleposestnik Franc Schweiger, po domače oče Bezjak, je bil tukaj veličastno pokopan na binkoštnonedeljo ob udeležbi štirih duhovnikov, falškega grofa Zabeo in ogromne množice ljudstva. Bil je globoko veren in čist značaj, zelo bogat in tudi dobrotljiv.

Muta. Opozarjamo in vabimo še enkrat na veselico bralnega društva pri Sv. Primožu nad Muto, ki se vrši v nedeljo dne 2. junija t. l. ob 3. uri popoldne v slovenski šoli na Muti. Na vspredu sta: „Marijin otrok“, igra v treh dejanjih in šaljiv prizor. Razun tega deklamacije in poučni govor. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ptuj. „Štajerc“ se razburja, da mi je neka dekla v svoji oporoki zapustila polovico svojega premoženja. Ker „Štajerc“ ni priobčil imena te veliko-

dušne osebe, ki je tudi meni popolnoma neznana, zato rade volje prepušчам vso njeno, za mene določeno zapuščino ljubemu uredniku „Štajerca.“ Anton Kolarič, gimn. prof.

Sv. Trojica v Haložah. V nedeljo dne 2. jun. bo pri nas mladinska slovesnost. Popoldne bo slovesen sprejem deklet v Marijino družbo, po večerni- oah bo pa mladinski shod, h kateremu uljudno vabimo mladino iz domače in iz sosednih župnij. Govoril bo prof. dr. Hohnjec.

Podčetrtek. Tukaj je umrl občinski ubožec Nikolaj Fabiani v starosti 88 let. Bil je svoj čas veleposestnik, župan in steber tukajšnjega nemštva; sedaj je umrl kot občinski ubožec.

Petrovče. V nedeljo dne 2. junija 1912 priredi naše društvo „Gospodar“ ob ¼4. uri popoldne v petrovškem Društvem domu prelepo in poučno igro: „Mala pevka“, igrokaz s petjem v petih dejanjih. Med odmori igra polnoštevlni tamburaški zbor. Pridite v obilnem številu!

Luče. Dvakratna predstava igre „Lurška pastirica“ je privabila na stotine ljudi v Luče. Pa to ni dovolj. Od povsod prihajajo glaso- vi, naj se zopet igra. In tej želji se bo ustreglo v nedeljah dne 2. in dne 9. junija. Tedaj se bo zopet ob 2. uri popoldne igralo v našem gledališču, katero sprejme do 600 ljudi. Torej, prijatelji, prijateljice lepega petja in poštene zabave na svidenje v Lučah dne 2. in dne 9. junija! Tu boste videli krasen oder, zagrinjalo, na katerem je domačin naslikal prijazne Luče. In ko se odpred oder, govori Lucija Poberinova krasen prolog k igri, nakar pride ljubeznjiva Bernardka, Podvejska Micka, ki tako ljubko govori in svoji materi, Suhčevi Franci, pripoveduje o prikazni v duplini, da se jima čudiš. Zagrinjalo pa- de in se zopet odpre in ti pokaže nov prizor. Deklice se pogumno okoli dupline postavijo, da bi se igrale, ker je zopet Bernardka pri Duplini. Glej, zagrinjalo se na novo odpre, in vidiš grofovsko opravljeno sobo, kjer domača učiteljica Jagrova Jerčka, in slepa grofična, nežna Ottilja, Podvejska Francka, s sestro svojo, z resno Zofko, Podvejsko Valerijo, ugibajo, kako bi pobegnile v Lurd, da bi zopet slepa revica spregledala. Odločna, neverna grofinja, Poberinova Micka, s svojim glasom in odločnim govorom kar vseh ušesa in oči na-se potegne, ko ti zagrinjalo vse zakrije. In ko se zopet dvigne, vidiš v priprosti hišici skromno pristavko, farovško Ančko, ki s svojim naravnim nastopom otrokom razlaga čudež, ki se je zgodil na slepi Tilki; kar ji naznani soseda Jera, farovška Albina, prihod grofinje. In ta pogovor poslušati ti srce vtirple, iz katerega spoznaš, da so priprosti ljudje olikanejši v svojem govoru, kakor izobraženi, ki gledajo s prezirom in zaničevanjem na (priproste) ljudstvo. Se ti ni ta prizor izpred oči in vsega zamisljenega te preseneti petje romaric. Zastavonoša, farovška Micka, pripelje polno romaric s cekerji v raznih oblekah na oder, kjer prepevajo lurško pesem „Zdrava Marija“, kar jih odločna županja Šlang. Kristina, opozarja, da jim ni dovoljeno hoditi na ta kraj pred duplino. Ali odločno, spreobrnjena grofinja jo pouči nasprotno ter ginjena zapusti oder. Toda, kaj bi dalje govoril, pridite in vse boste videli in slišali!

Vreme. — Nevihte in nalivi.

Čez binkoštno praznike je bilo vreme zelo spremenljivo. Pri nas, hvala Bogu, niso napravila vremenske spremembe posebne škode. Turisti na zeleno Pohorje so imeli sicer ponajveč oblačne, vendar primeroma prijetne dneve. Po drugod, osobito v Galiciji in na južnem Ogrskem imajo pa grozne povodnji.

Povodnji v Galiciji še vedno silovito naraščajo. V okolici mesta Krakova je odnesla povodenj mnogo varnostnih nasipov in vse v bližini se nahajajoče vasi so pod vodo. Poklicali so vojaške oddelke, da branijo varnostne nasipe in tudi pionirje so pozvali, da napravijo razne okepe. Če voda narase še za 35 cm, je mesto Krakov v veliki nevarnosti.

Na južnem Ogrskem je napravila povodenj že škoda, ki znaša milijone. V komitatu temešvarskem je vse grozno opustošeno. V rekazamskem komitatu je poplavlila povodenj več naselbin. V Gataji je odnesla povodenj velik in močen most iz betona. Promet je deloma ustavljen. V občini Varadija je odneslo 150 hiš; pri tem ste tudi še utonile dve osebi. Reka Temeš je pročila jezove in je poplavlila vasi Cebce in Majdomo. Tudi reka Maroš je takoj silno narasla, kakor ljudje že dolgo ne pomnijo. Celotno vrsto vasi je odneslo. Razdrlo je več nasipov in odneslo nebroj mostov. V okolici Maroša-Vazarhelija so utonile cele črede goveje živine. Vojaštvo dela in varuje nasipe noč in dan. Promet v tem okraju je popolnoma ustavljen. Iz reke Maroš so potegnili štiri utoplence. Oblak, ki se je utrgal na južnem Ogrskem, je tudi grozno opustošil Rečico in okolico. Dele v plavžih v Rečici je za več tednov ustavljeno.

Vojska.

Dardanele.

Ker so vse ladije, ki so bile vsled zaprtja Dardanel prisiljene ostati v Dardanelah, že odplule, je obvestila prefektura luke vse ladijske agenture, da je odslej dovoljena vsem trgovskim ladjam prosta in redna plovba po Dardanelah.

Nikdar se ne bode te kesali -

ampak zadovoljni bode te in vedno hvalili slovensko trgovino, ker si lahko veliko denarja prihranite če bode te vedno kupovali vse Vaše potrebščine v trgovini

J. N. Šoštarič, Maribor Gosposka ul. 5.

Veliko izbiro najboljšega in najmodernejšega blaga za moške in ženske obleke, platna, sukna, druka, satins, cefira. — Bogata zaloga gotovih oblek, srajce, kravate, ovratniki, naramnice, nogovice, dežniki itd. — Za telovadna društva vse potrebščine in krgi v zalogi.

Cene veliko nižje kakor drugod.

Postrežba strogo solidna.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikova cesta

št. 5

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zjamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi keglišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Za birmo! Svet se čudi!

nad veliko, krasno in ceno izber obuval vsakega izdelka in barve, ki jo nudi edino le največja zaloga in izdelovalnica obuval

Štefan-a Strašek-a v Celju
Kovaška ulica šte. 3.

Moč in življenje

pomenja poraba enakomerne-galvaničnega toka za oslabeli človeški organizem. Učenjaki in strokovnjaki se strinjajo v tem, da tvori galvanična elektrika sredstvo, s katerim se uspešno odstranjuje splošna slabost živcev, trganje po udih, neoralgija, motenje vsled v prebavljanju, nespečnost, glavobol, občna oslabeleost, malokrvnost in razne bolezni žensk. Hočete Vi spoznati to zanimivo zdravljenje? Na željo vam pošljemo

zastonj in franko

80 strani obsegajočo bogato ilustrovano knjigo, brez vsake obveznosti če nam le pošljete eno znamko za 10 vin. Za jako zanimivo knjigo, vsebujočo dragocene nasvete, nam bode te zelo hvaležni.

Elektro-Vitalizer, zdrav. zavod Budimpešta, VI. Teréz-körút 7, Messanin 174.

Ordinira ob delavnikih od 10. do 1. in ob nedeljah in praznikih od 11. do 1. ure.

Coupon za knjigo

Elektro-Vitalizer zdrav. zavod, Budimpešta VI, Teréz-körút 7, Mazzanin 174.

Prosim pošljite mi zastonj in poštne prosto knjigo o modernem elektr. zdravljenju (Priložen je 10 v. znamka)

Ime
Naslov

Za ženske posebna knjiga.

136

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška

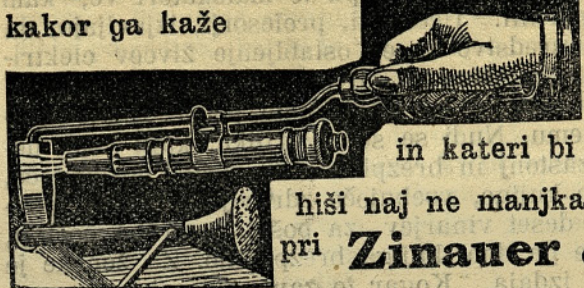
cesta 10.

Zaloga pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

po-
le-
sto-
je-
ča
sli-
ka

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281 **Sv. Jakob v Slov. go.**
Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Po-
šilja se po povzetju. 44

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Zdravilišče TOPLICE

na Kranjskem belokrajnska železnična postaja
Straža-Toplice.

Akratotherme 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močvirne kopeli. Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobra in vredna restavracija. 134

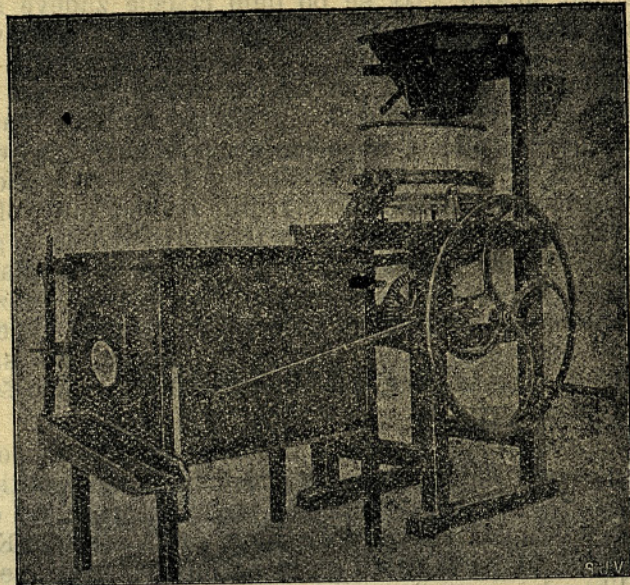
Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopališča.

Loterijske številke: Dne 25. maja 1912.

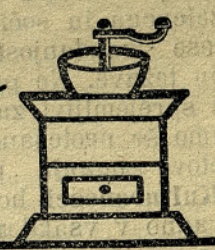
Gradec	11	53	62	51	46
Dunaj	2	32	19	66	82

Fr. Kampuš: Zg. Poljskava pri Pragarskem

vsem kmetom naznani in se jim priporoča, da bi prišli k njemu stroje kupovat, ker zdaj jih ima okoli 2. do 300 doma, vsake vrste, ima zdaj najnovejšo ročno mlatilnico, tudi geplne-mlatilnice, slamoreznice, reporeznice, pluge, brane, okopalnice in osipalnice, mline za sadje in grozje mlet, stiskalnice ali preše, najnovejšo sesalke ali pumpe za studeze in gnojnice, s katero se lahko napumpa v eni minuti eden p. lovnjak vode ali gnojnice, vsake vrste male in tudi velike tehtnice, tudi vsake vrste mostne tehtnice, katere pustim sam postaviti na svoj odgovor, stroje za reno kositi, obračati in grabiti, najnovejšo sejalne stroje, pri katerih se prihrani ena tretjina zrnja; ima tudi vsakovrstno železje za mline in žage, tudi mot-rje na bencin, sesalni plin, surovo olje, sopar ali „dampf“, največja mlatilnice, zraven ima vse kar kdo rabi, stroje za šivat „Central Bobin“ po najnižji ceni, vsako-rstne stroje za kovače, lončarje, opekarje, tudi opreme za pekarije, kotle za kuho, brzoparilnike prave „Alfa Separator“, po najnovejšem izdelane, pri katerih se prihrani zelo veliko časa in drv. Najnovejšo mline za zrnje mlet, da si lahko vsak kmet doma vsakovrstno zraje melje in doma vsakovrstno moko napravi, goni se lahko na roko, gepl, tudi na vodno in parno moč, domači izdelek, dam tudi vsakemu kmetu na poskušnjo; kolesa ali biciklne, pisalne stroje vsake vrste. Zmerne nizke cene, ugodni plačilni pogoji, tudi na več let. Kdor k njemu na dom pride, ali ako mu piše, da se on sam pri kmetu oglasi, d. bi vsak kmet vse stroje 10 odstotkov cene, kakor drugače, vsakemu pride na svoje stroške na dom, da se dogovorita, ne na kmetove stroške. Vse varstvene priprave za mlatilnice se pri njem dobijo, katere mora vsak kmet imeti, kdor ima mlatilnico. 428

Pravi: Franck's kavni mlinček
najbolji pridatek za kavo!

Tovarniška znamka.

sl ba y 2806, 1. 11. 16

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradni dnevi

so: vsako sredo in vsak petek od 8.—12. ure in vsako nedeljo od 8.—10. ure dopoldne. Vplačuje in izplačuje se redno samo ob uradnih dnevih. Pojasnila se dajejo vsak dan od 8.—12. ure dopoldne.

Uradni prostori

nahajajo se v Minoritskem samostanu v Ptuj.

Hranilne vloge

obrestuje se po 4 1/2% od 1. oziroma 16. v mesecu po vložitvi in do 15. oziroma zadnjega pred dvigom. Nevzdržene obresti se koncem junija in decembra vsakega leta pripišejo glavnici ter kakor ta-le obrestujejo. Sprejemajo se hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge ne da bi se pri tem obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri tem kakih potov ali sitnobi. Na razpolago so strankam brezplačno poštne-hranilne položnice št. 118.060 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vknjižbo po 5—5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2%, na osebno poroštvo po 6%, na zastavo vrednostnih listin in tekoči račun pod ugodnimi pogoji. Prevzamejo se dolгови pri drugih zavodih in zasebnikih; prošnje za vknjižbo se delajo brezplačno.